

[Rasmussen (Gylling).]

Stigning i deres Udgifter, som de ikke til enhver Tid har kunnet faa betalt gennem forhøjede Priser.

Jeg maa paa mit Partis Vegne anbefale, at vi vedtager dette Lovforslag, saaledes som det er fremsat af den højtærede Landbrugsminister.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, at Forslaget tilsigter at opretholde den størst mulige Produktion. En saadan Udtalelse skal vel betragtes som en Spøg, for man kan jo ikke sikre en Produktion ved at fastsætte Prisen under Produktionsprisen, og det er den almindelige Opfattelse blandt Fagfolk — det er da ogsaa fremgaaet af de foregaaende Ordføreres Udtalelser —, at den Pris, der fastsættes her i Lovforslaget, ikke dækker de nuværende Produktionsomkostninger.

Landbrugsministeren har ført Forhandlinger med de danske Mejeriers Fællesorganisation, der gennem Talmateriale fra det landøkonomiske Driftsbureau har godtgjort, at Smørprisen paa 4 Kr. 45 Øre ikke kan dække Produktionsomkostningerne, og Mejeribrug har med disse Beregninger som Grundlag foreslaaet at forhøje Smørprisen med 45 Øre pr. kg til 4 Kr. 90 Øre pr. kg. Det er et yderst beskedent Krav, som Mejeribrug der har stillet. Jeg noterer med Tilfredshed, at hele Mejeribrug staar samlet og enigt om dette Krav, og jeg konstaterer med dyb Beklagelse, at Landbrugsministeren her i Folketinget fremsætter et Forslag til Smørlov, som det samlede Mejeribrug enstemmigt har taget Afstand fra. Derfor burde Ministeren ogsaa have undgaaet den spøgefulde Bemærkning ved Fremsættelsen, at Forslaget tilsigter at opretholde den størst mulige Produktion. Resultatet vil i hvert Fald blive det modsatte, at Produktionen kommer ud for en skæbnesvanger Nedgang, især Vinterproduktionen.

Jeg tror ganske vist ikke, at Nedgangen i Mælkeproduktionen vil blive katastrofal nu i Vinter, og det tror jeg ikke af to Grunde, for det første fordi vi heldigvis har haft en god Høst, og for det andet fordi de fleste Landmænd har regnet med en Forhøjelse af Smørprisen. Havde de ikke gjort det, saa vilde Besætningsreduktionen have fortsat i højere Grad, end man nu har tilrettelagt den. Men til Trods herfor og til Trods for, at vi har haft en ualmindelig god Efteraarsgræsning, saa har Mælkeproduktionen ligget 10 pCt. lavere end sidste Aar paa

samme Tid, og Produktionen falder nu meget stærkt. Disse Kendsgerninger taler dog deres alvorlige Sprog, og jeg forstaar ikke, at Landbrugsministeren tør paatage sig Ansvar for over for Samfundet ved at udsætte en saa livsnødvendig Produktion som Mælkeproduktionen for en farlig Indskrænkning.

Det er Landbrugets Pligt at forsyne Befolkningen med livsnødvendige Levnedsmidler som Smør og Mælk, og det er vel lige saa nødvendigt at holde Produktionen saa højt oppe, at en Eksport kan forsyne Landet med nødvendige Importvarer; men denne Landbrugets Pligt maa følges med Retten til at faa Produktionsomkostningerne dækket. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han har særlige Beregninger, der viser, at en Smørpris paa 4 Kr. 45 Øre kan dække Produktionsomkostningerne.

Det er nemlig min faste Overbevisning, at den af Mejeribrug krævede Pris paa 4 Kr. 90 Øre pr. kg Smør ikke betinger en tilsvarende Løn i Landbruget, som der kan opnaas i andre Erhverv. Men til Trods derfor vil mit Parti gøre Mejeribrugets Krav til vort, og til Gengæld havde jeg saa haabet, at de andre Partier vilde gøre det samme; det vilde efter min Mening være i Samfundets sande Interesse. Mange er betænkelige ved en Forhøjelse af Smørprisen af Hensyn til hele Prisniveauet, for ikke at faa Svikmøllen i Gang mellem Prisstigning og Lønstigning. Det er jo ogsaa ofte sagt, at Landbruget er villigt til at tage sin Part af Byrderne. Men siden Fastsættelsen af den nugældende Smørpris er Landbrugets Lønninger og Driftsomkostninger steget, og derfor dækker Smørprisen ikke mere Produktionsomkostningerne.

Ved alle andre Erhverv tages der ved Prisansættelserne Hensyn til de stigende Produktionsomkostninger. Vigtige Livsfor nødenheder som Mel, Gryn og Brød har vi gentagne Gange set blive sat op, medens Kornpriserne har ligget fast, men der bør jo dog være samme Ret for Landbruget som for andre Erhverv.

I 1920 havde vi en gennemsnitlig Smørnotering paa 6 Kr. 39 Øre imod 3 Kr. 89 Øre nu. Den Løn, der kunde opnaas ved at producere Smør dengang, var altsaa meget højere end den, der opnaas nu. Men Lønnen for andet Arbejde ligger højere nu end i 1920. Dengang var det Tilbud og Efterspørgsel, der bestemte Smørprisen. Det kan det ikke være nu, for saa vilde Prisen blive urimelig høj. Men det er nødvendigt, at der ved Prisansættelsen af